

РЕШЕНИЕ

№ 8013

гр. София, 17.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9087** по описа за **2013** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП - С., срещу решение от 13.02.2013 г. по НАХД № 8019/2012 г. на Софийски районен съд, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 95-0167337/27.01.2012 г., издадено от зам. директора на ТД на НАП - С., с което на [фирма] на основание чл. 185, ал. 2 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 3000 (три хиляди) лева за нарушение на чл. 7, ал. 1 от Наредба №Н-18 от 13.12.2006г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредба № Н-18/13.12.2006г.). Твърди се, че решението е постановено при съществено нарушение на материалния закон. Моли се съдът, да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и потвърди НП. В съдебно заседание, представляван от юрк. Ч..

Ответникът, чрез адв. Д., взема становище за неоснователност на касационната жалба. Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218

АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение от 13.02.2013 г. по НАХД № 8019/12 г., СРС е отменил НП № 95-0167337/27.01.2012 г., издадено от зам. директора на ТД на НАП - С., с което на [фирма] е наложена „имуществена санкция” на основание чл. 185, ал. 2 от ЗДДС в размер на 3000 (три хиляди) лева.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните от него доказателства. Пред настоящата инстанция не са представени нови доказателства. За да постанови обжалваното решение, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при издаването на АУАН и НП са допуснати съществени процесуални нарушения. Този извод е правилен и се споделя от касационната инстанция. Въззивният съд правилно е констатирал, обсъждайки приложените по делото безпротиворечиви и кореспондиращи помежду си писмени доказателства, както и свидетелските показания на св. В. и К., че е недоказано от страна на административния орган, започнал ли е дейност обекта на 04.01.2012 г. или не. Не са събрани доказателства, подкрепящи това, че датата на сключване на договора за наем е дата на започване на дейността на търговския обект. Още повече, че в деня на проверката и преди да бъде извършена тя, в 12:30 ч. е закупено фискално устройство /ФУ/.

На следващо място, съдът счита, че са допуснати съществени процесуални нарушения на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, довели до нарушаване правото на защита на жалбоподателя. Съгласно чл. 7, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. /ДВ, бр. 64/19.08.2011 г./, лицата по чл. 3 са длъжни да монтират, въведат в експлоатация и използват регистрирани в НАП ФУ от датата на започване на дейността на обекта. В обстоятелствената част на АУАН е записано, че в обекта няма въведено в експлоатация и регистрирано в НАП ФУ, а в обстоятелствената част на НП е записано, че дружеството не е изпълнило задължението си по чл. 7, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г., да монтира и използва регистрирано в НАП ФУ. Нарушено е изискването в АУАН и НП да съществува единство, както между посочените като нарушени разпоредби, така и в словесното описание на нарушението. Не се съдържа коректно детайлно описание на нарушението, което води до неяснота, имало ли е монтирано и не въведено или е нямало монтирано, но въведено в експлоатация ФУ. Посочването на непълно и различно словесно описание, създава неяснота относно приетото от АНО за нарушение. Разпоредбите чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН са императивни и гарантират правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, както и възможността съда да провери относимостта на фактическите обстоятелства при извършване на нарушението към приведената в действие санкционна норма. Неспазването им води до порок от категорията на съществените, който във всички случаи е предпоставка за отмяна на НП.

При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде потвърдено.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА Решение от 13.02.2013 г. по НАХД № 8019/12 г. на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.